

РЕШЕНИЕ

№ 3063

гр. София, 13.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **247** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на И.-А. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], Р. парк № 88, представлявано от Б. П. Т.-Леврин, в качеството на управител, чрез адвокат И. М., съдебен адрес: [населено място], район К. село, [улица], вх.В, срещу Ревизионен акт №Р-22221519000072-091-001 от 15.07.2019 г., издаден от В. В. В., началник сектор – орган, възложил ревизията и Г. С. Б., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта му потвърдена с Решение № 1613/24.09.2019 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С. при Централно управление (ЦУ) на НАП.

С жалбата се изразява искане за отмяна на РА като неправилен и незаконосъобразен, в частта му, с която е увеличен счетоводният финансов резултат на И.-А. О. за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., на основание чл. 26, т.11 ЗКПО, със сумата от 24 912,43 лв. за 2016 г., със сумата от 29 894 лв. за 2017 г. и със сумата от 12 456,22 лв. за 2018 г. и определения вследствие корпоративен данък. Оспорва се изводът на органите по приходите, че начислените амортизации за самостоятелен обект - апартамент, находящ се на адрес: [населено място], район Л., [улица], вх.Б, ет.8, ап.43, на две нива, представляват скрито разпределение на печалбата, защото имотът не е използван в дейността на дружеството. Твърди, че закупуването на посочения имот е било с цел отдаването му под наем, след извършване на ремонт, Впоследствие е било взето решение апартаментът да се продаде. Според жалбоподателя, разходите,

начислени за амортизация не са скрито разпределение на печалбата, тъй като същите са включени в разхода, осчетоводен срещу прихода от продажба на недвижимия имот. Изразено е искане за отмяна на ревизионния акт в оспорената част.

Жалбоподателят, редовно призован за съдебното заседание се представлява от адв. М., който поддържа доводите, изложени в жалбата, както и искането актът да бъде отменен.

Ответникът - директор на дирекция ОДОП - С., чрез юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221519000072-020-001 от 04.01.2019 г., издадена от Т. П. Н., в качеството ѝ на заместник на Д. И. Д., съгласно Заповед №РД-84-2200-5/03.01.2019 г., е възложено извършването на ревизия на И.-А. О. за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Заповедта е връчена електронно – по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК, на 15.01.2019 г. на обявения от дружеството електронен адрес: [електронна поща]. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата е започнал да тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и е изтекъл на 15.04.2019 г. На основание чл. 113, ал. 3 от ДОПК във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът на производството е продължен до 14.06.2019 г. със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221519000072-020-002 от 08.04.2019 г., връчена електронно на 08.04.2019 г., издадена от Д. И. Д. оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. С Решение №Р-22221519000072-098-001/18.04.2019 г. за изземване на разглеждането и решаване на конкретен въпрос/преписка на и. д. директора на ТД на НАП С. правомощията на възлагащ орган са възложени на В. В. В..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221519000072-092-001 от 26.06.2019 г., връчен електронно на 26.06.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221519000072-091-001 от 15.07.2019 г., издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 15.07.2019 г.

Срещу РА е подадена жалба с вх. № 53-06-2376 от 18.07.2019 г. по регистъра на ТД на НАП - С. и вх. № 23-22-1435 от 24.07.2019 г. по регистъра на дирекция ОДОП. В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е издадено решение № 1613/24.09.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА №Р-22221519000072-091-001 от 15.07.2019 г. е изменен в оспорената част като установения с РА корпоративен данък по ЗКПО за 2018 г. в размер на 47 076,09 лв. е определен в размер на 14 531,99 лв., ведно със съответните лихви и е потвърден в останалата обжалвана част.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Видно от съобщението до жалбоподателя, решение 1613/24.09.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С. е получено на 27.09.2019 г. Жалбата до АССГ е подадена от И.-А.

О. на 11.10.2019 г. Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция приема, че жалбата до АССГ е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизията е възложена на основание ЗВР №Р-22221519000072-020-001 от 04.01.2019 г., издадена от Т. П. Н., в качеството ѝ на заместник на Д. И. Д., за което е представена Заповед №РД-84-2200-5/03.01.2019 г. Т. П. Н. и Д. И. Д. са упълномощени за това от директора на ТД на НАП С. със Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. С Решение №Р-22221519000072-098-001/18.04.2019 г. за изземване на разглеждането и решаване на конкретен въпрос/преписка на и. д. директора на ТД на НАП С. правомощията на възлагащ орган относно процесното ревизионно производство са възложени на В. В. В., която също разполага с правомощия на компетентен орган по чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК, съгласно Заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. Ревизионен акт №Р-22221519000072-091-001 от 15.07.2019 г. е издаден от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Издателите на акта са компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на акта.

Между страните не се спори, че И.-А. О. е официален представител за България на швейцаро-германския концерн Е.+Н.- производител на контролно-измервателни прибори и автоматика с индустриално приложение. При организиране на счетоводната отчетност дружеството прилага Националните счетоводни стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия / Национални счетоводни стандарти/.

В ревизионното производство, на ревизирания субект е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221519000072-040-001 от 21.01.2019 г. В отговор са представени документи и писмени обяснения по електронен път.

На основание чл. 63 от ДОПК е изготвено искане за извършване на експертиза вх. №Р-22221519000072-027-001 от 03.05.2019 г. С акт за възлагане на експертиза №Р-22221519000072-01-001 от 23.05.2019 г., е възложено да бъде определена пазарната стойност към 01.06.2018 г., на която дата е продаден недвижим имот /апартамент / - самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.900.442.43 с адрес: [населено място], район Л., [улица], вх. Б, ет. 8, ап. 43 на две нива, с предназначение за жилищни нужди с площ от 304.55 кв. м., мазе №45, с площ 21.30 кв. м. и паркомясто №10 в подземен етаж от сградата.

С протокол от 10.06.2019 г. е приета изготвената експертиза.

В хода на ревизията е установено, че И.-А. О. през 2016 г. придобива описаният по-горе недвижим имот, за което е представен НА №14 от 01.02.2016 г., на стойност 370 000,00 евро. Покупката на имота е отразена в сметка 203, на стойност 747 372,58 лв., съгласно оборотна ведомост за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г., както и в данъчно амортизационния план на дружеството. Съгласно Нотариалния акт сумата от 370 000,00 евро е платена по следния договорен начин: 47 692,34 евро – предварително, преди нотариалната продажба; 20 677,66 евро – в деня на подписване на Нотариалния акт и 301 630,00 евро, или 590 000,00 лева, с банков кредит.

Съгласно декларация от управителя на И.-А. О. апартаментът е закупен с цел отдаване под наем, след като бъде извършен наложителен ремонт. Поради продължителността във времето на извършване на ремонта, докато е бил собственост на дружеството, апартамент №43 не е отдаван под наем, не е имало наематели, не е бил ползван от никого. На 01.06.2018 г. същият е продаден, за което е издадена фактура №10000000003/01.06.2018 г. на обща стойност в размер на 450 000,00 лв. на майката на управителя - М. Б. С., която е и съдружник в дружеството.

В периода от покупката до продажбата на имота са начислявани амортизации, които са участвали в преобразуването на счетоводния финансов резултат в посока намаление.

В хода на ревизията е установен размерът на начислените амортизации по години, както и балансовата стойност на недвижимия имот към края на съответния отчетен период. За 2016 г. е начислена амортизация в размер на 24 912,43 лв., а балансовата стойност към 31.12.2016 г. е 722 460,15 лв.; за 2017 г. е начислена амортизация в размер на 29 894,90 лв., а балансова стойност към 31.12.2017 г. е 692 565,25 лв.; за периода 01.01.- 01.06.2018 г. е начислена амортизация в размер на 12 456,22 лв., а балансовата стойност към 30.06.2018 г. е 680 109,03 лв.

За продажбата на апартамента е представен Нотариален акт №17 от 01.06.2018 г. по силата на който недвижимият имот е продаден на М. Б. С. за сумата от 450 000,00 лв. Счетоводно сделката е отразена в сметка 411 „клиенти“ и е отчетен приход в сметка 709 „Други приходи“.

Тъй като сделката е между свързани лица по смисъла на §1, т. 1 и т. 3 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, от органите по приходите е възложена експертиза за определяне на пазарна цена на имота. Основание за това е разпоредбата на чл. 15 от ЗКПО, съгласно която когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

Изготвена е техническа експертиза за определяне на пазарната цена към датата на издаване на нотариален акт от 01.06.2018 г.. Определената цена е в размер на 775 481,00 лв. без ДДС. Същата е със 325 441,00 лв. повече от продажната цена. В тази връзка ревизиращите органи са приели, че сделката попада в обхвата на чл. 16, т. 1 от ЗКПО, т.е. сделката е сключена при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчното облагане.

Въз основа на събраните доказателства в ревизионното производство е прието, че за периодите 2016 г., 2017 г. и 2018 г. са налице основания за преобразуване на данъчния финансов резултат на задълженото лице съгласно чл. 22 от ЗКПО, както

следва:

1. За данъчен период 2016 г.

За периода с Годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 23 861,09 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 103 941,09 лв., дължим корпоративен данък в размер на 10 394,11 лв., авансово внесен 12 000,00 лв.

Ревизиращият екип е приел, че е налице основание за преобразуване на счетоводния финансов резултат на основание на чл. 26, т. 11 от ЗКПО, която гласи, че не се признават за данъчни цели разходи, които представляват скрито разпределение на печалбата. На това основание декларираният от дружеството счетоводен финансов резултат е увеличен със сумата от 24 912,43 лв.

Установено е, че през 2016 г. задълженото лице е осчетоводило разходи за амортизация на дълготраен материален актив. Активът е заведен в счетоводството на 01.01.2016 г. по сметка 203 – „Сгради”. Включен е в данъчния амортизационен план със стойност 747 372,58 лв. Начислената за 2016 г. амортизация е в размер на 24 912,43 лв., осчетоводена като разход по дебита на сметка 603 – „Разходи за амортизация”.

Ревизиращите са установили, че спорният дълготраен актив не е използван и няма икономически изгоди за дружеството от него. В тази връзка са се позовали на разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва /не носи икономическа изгода/ през период, по-дълъг от дванадесет месеца. Посочили са, че самият управител е декларирал, че недвижимият имот не е използван. По тези съображения органите по приходите са приели, че се касае за осчетоводяване на разходи, които не са свързани с дейността на предприятието.

Вследствие извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2016 г. ревизиращият екип е определил данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 128 853,52 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 12 885,35 лв. Установеният корпоративен данък над декларирания е в размер на 2 491,24 лв. Върху невнесения в срок корпоративен данък е определено задължение за лихви в размер на 578,57 лв.

2. За данъчен период 2017 г. с ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба в размер на 486 369,50 лв., данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 622 305,65 лв., дължим корпоративен данък в размер на 62 230,57 лв.

Ревизиращият екип е приел, че за периода са налице основания по реда на чл. 26, т.11 от ЗКПО за преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството, като същият е увеличен със сумата от 29 894,90 лв.

Сумата представлява осчетоводени от жалбоподателя разходи за амортизации за посочения по-горе дълготраен материален актив /апартамент 43, [улица]/.

Вследствие извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат за данъчен период 2017 г. е определен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 652 200,55 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 65 220,06 лв. В съответствие с това е установен дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 2 989,49 лв. и лихви в размер на 391,16 лв.

3. За данъчен период 2018 г. с ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, е деклариран счетоводен финансов резултат – печалба, в размер на 169 023,76 лв., данъчен финансов резултат –

печалба, в размер на 132 863,66 лв., дължим корпоративен данък в размер на 13 286,37 лв.

Ревизиращият екип е приел, че за периода са налице основания за преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството съгласно разпоредбата на чл. 26, т. 11 от ЗКПО и съгласно разпоредбата на чл. 16, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 78 от ЗКПО. На тези основания счетоводният финансов резултат е увеличен със сума общо в размер на 337 897,22 лв., в т.ч.:

- Със сумата от 12 456,22 лв., представляваща осчетоводени от жалбоподателя разходи за амортизации за посочения по-горе дълготраен материален актив /апартамент 43, [улица]/. Счетоводният финансов резултат е преобразуван на основание чл. 26, т. 11 от ЗКПО - липса на доказателства за ползване на актива за дейността на дружеството.

- Със сумата от 325 441,00 лв., представляваща разлика между определената пазарна цена на спорния недвижим имот и неговата продажна цена.

Вследствие извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат за данъчен период 2018 г. е определен данъчен финансов резултат – печалба, в размер на 470 760,88 лв. и дължим корпоративен данък в размер на 47 076,09 лв. В съответствие с това е установен дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 33 789,72 лв. и лихви в размер на 995,00 лв.

В резултат от обжалването на ревизионния акт по административен ред, решаващият административен орган е приел, че ревизионният акт е незаконосъобразен, в частта му, с която е увеличен финансовия резултат с разликата между продажната цена на актива и установената пазарна цена с експертизата. В тази част ревизионният акт е отменен.

Вследствие на изложеното, предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионният акт, в частта му, с която е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат с осчетоводените от дружеството разходи за амортизация на дълготраен материален актив.

По делото, без оспорване от страните е прието заключение на съдебносчетоводна експертиза. На основание на анализ на съдържащите се по делото документи вещото лице установява, че апартамент № 43 е заприходен в баланса на И.-А. О. по сметка 203 „Сгради“ за сума в размер на 747 372,58 лева през м.февруари 2016 г. В случай че не са били отчитани разходи за амортизация, а имотът е отразен като инвестиционен, в края на периода същият би бил с балансова стойност в размер на 747 372,58 лева. Размерът на разхода, който следва да се отпише към 01.06.2018 г. срещу реализирания приход от продажба на апартамент № 43, в случай че същият е бил осчетоводен като инвестиционен имот е 747 372,58 лева. Вещото лице не установява несъответствие между сумата на осчетоводените разходи за амортизация плюс отчетната стойност на имота при продажбата му към 01.06.2018 г. и установените разходи, които следва да се отпишат към 01.06.2018 г.

Правната регламентация на данъчните амортизируеми активи е дадена в глава X на ЗКПО, чл. 48 и следващите. Според чл. 52, ал. 1 от същия закон, данъчно задължените лица, които формират данъчен финансов резултат, изготвят и водят данъчен амортизационен план, в който отразяват всички данъчни амортизируеми активи, а съгласно ал. 2, данъчният амортизационен

план е данъчен регистър, в който се отразява информацията, определена съгласно изискванията на тази глава, за процеса на придобиване, последващо водене, амортизиране и отписване на данъчните амортизируеми активи. Спорът между страните се свежда до това следва ли да бъдат начислени, съответно признати за данъчни цели амортизационни начисления върху недвижимия имот, който не е използван за дейността на дружеството в периода от закупуването до продажбата.

В случая, от страна на дружеството-жалбоподател не е съобразено приложението на разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която начисляването на данъчна амортизация започва от началото на месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация, или от началото на следващия месец. Датата на въвеждане в експлоатация следва да е документално обоснована. Проценият актив - недвижим имот /апартамент / - самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.900.442.43 с адрес: [населено място], район Л., [улица], вх. Б, ет. 8, ап. 43 на две нива, с предназначение за жилищни нужди с площ от 304.55 кв. м., мазе №45, с площ 21.30 кв. м. и паркомясто №10 в подземен етаж от сградата не е бил използван в дейността на И.-А. О. от момента на закупуване до момента на продажбата му и този факт не се оспорва от страните по делото. Към датата на продажба същият не е бил въведен в експлоатация. Поради това правилно счетоводният финансов резултат е увеличен с размера на отчетените разходи за амортизация, като основание за това е нормата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, съгласно който не се признават за данъчни цели разходи, несвързани с дейността. Разпоредбата на чл. 59, ал. 1 от ЗКПО предвижда, че начисляването на данъчни амортизации се преустановява когато съответният актив временно не се използва (не носи икономическа изгода) през период, по-дълъг от дванадесет месеца. Начисляването се преустановява от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по изречение първо, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация. По делото не са представени доказателства, а и не се оспорва обстоятелството, че активът не е носел икономически ползи за дружеството през определен период от време, с оглед на което неправилно в счетоводството на жалбоподателя са начислени и разходи за амортизацията му. Обстоятелството, че разходите, подлежащи на отписване при продажбата на актива, в случай че е бил отчитан като инвестиционен имот и разходите, отписани при реалната му продажба, включващи и отчетените амортизации, както е посочено в приетото заключение на ССЧЕ, не променя изложените изводи. От страна на дружеството не са спазени задължителните законови изисквания, регламентирани с разпоредбите на чл. 58 и чл. 59 от ЗКПО, начисляването на амортизация да се извършва само в случай на експлоатация на актива, неговото използване в икономическата дейност. Поради това и отчетените разходи за амортизация следва да се квалифицират като такива, несвързани с дейността, на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО.

С оглед на изложеното, жалбата се явява неоснователна, а оспореният ревизионен акт е законосъобразен в оспорената част, относно извършеното увеличение на финансовия резултат, както следва:

За данъчен период 2016 г. - увеличение със сумата от 24 912,43 лв., в резултат от което е определен дължим корпоративен данък над декларирания е в размер на 2 491,24 лв.

За данъчен период 2017 г. - увеличение със сумата от 29 894,90 лв., в резултат от което е определен дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 2 989,49 лв.

За данъчен период 2018 г. - увеличение със сумата от 12 456,22 лв., в резултат от което е определен дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 1245,62 лв.

По делото от страна на ответника е направено искане за присъждане на разноски на основание чл. 161 ДОПК, поради което съдът следва да присъди юрисконсултско възнаграждение в размер до минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.-А. О., ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22221519000072-091-001 от 15.07.2019 г., издаден от В. В. В., началник сектор – орган, възложил ревизията и Г. С. Б., главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта му потвърдена с Решение № 1613/24.09.2019 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика– С. при ЦУ на НАП, относно извършеното увеличение на финансовия резултат, както следва:

За данъчен период 2016 г. - увеличение със сумата от 24 912,43 лв., в резултат от което е определен дължим корпоративен данък над декларирания е в размер на 2 491,24 лв., ведно със съответни лихви

За данъчен период 2017 г. - увеличение със сумата от 29 894,90 лв., в резултат от което е определен дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 2 989,49 лв., ведно със съответни лихви

За данъчен период 2018 г. - увеличение със сумата от 12 456,22 лв., в резултат от което е определен дължим корпоративен данък над декларирания в размер на 1245,62 лв., ведно със съответни лихви

ОСЪЖДА И.-А. О., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], Р. парк № 88, представлявано от Б. П. Т.-Леврин, в качеството на управител, да заплати на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С. при Национална агенция за приходите сума в размер на 667,00 лв. (шестстотин шестдесет и седем лева) разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: